accidit frumentū Silr̄ si ꝑdit̄ frumentū in area. non huius causa pluit vt perdatur. sed hoc accidit. quare q̇dem ꝓhibet sic ⁊ partes se habere in naturam vt dentes ex necessitate anteriores q̇dem acutos aptos ad diuidendū. maxillares aūt latos ⁊ vtiles ad ꝯterendū cibum qm̄ non ꝓpter hoc fieri. sed simul euenire. Similr̄ autē ėst de alijs ꝑtibus in q̇b⁊ videt̄ eē qđ ꝓpter hoc

Postq̄ꝫ ph̄s determinauit ⁊ oñdit ꝙ naturalis definit ⁊ demōstrat ꝑ oēs cās. h̄ manifestat q̄dā q̄ supposuerat. s. ꝙ natura agat ꝓpter finē ⁊ ꝙ in q̇busdā necessariuꝫ nō fit ex causis ṗoribꝰ in eē q̄ sunt moueñs ⁊ materia. sꝫ ex causis posterioribꝰ q̄ sunt forma ⁊ finis. Et circa h̄ ṗmo subiūgit rōem determinādi. ⁊ d̄t ꝙ antiq̇ ph̄i reducunt oēm necessitatē q̄ ē in rebꝰ naturalibꝰ ad materiā. sicut si q̄rat̄ ab eis q̄re dētes anteriores in ore aīalis sunt acuti. et posteriores sunt obtusi. dicūt q̄ anteriores h̄nt parū de materia ⁊ posteriores multū. Et si aliq̇ antiq̇ videbant̄ tangere cām efficientē. sicut Empedocles litem et amicitiā ⁊ Anaxagoras intellectū segregātē a chaos cōfuso. tñ de h̄ d̄t Aresto. nō h̄nt gaudere. q̄ imꝑfecte tangebant cām efficientē. q̄ lꝫ ponebāt causas efficiētes in ꝯstitutōe mūdi. tñ in ꝯstitutōe ꝑtiū mūdi nō posuerunt causas efficiētes Tūc ibi. Hꝫ āt. Aresto. ponit motiuū antiq̇ꝝ q̄re dicebāt naturā nō agere ꝓpter finē. ⁊ arguebant sic. Si natura ageret ꝓpter finem tunc ageret qđ melius est. sed non semꝑ agit quod melius est. ergo nō semper agit ꝓpter finem. Maior est nota. quia finis et bonū coincidūt. Minorē ꝓbat. q̄ si Juppiter. i. deus vel natura vl̄is pluat tūc q̄ñqꝫ ex illa pluuia aliqđ malū ꝯtingit. s. destructio frumēti. q̄ si frumēta sint collecta in aceruo ⁊ pluuia adueniat frumenta destruunt̄. Ex q̄ vlteriꝰ ꝯcludūt necitatē eē ex materia ⁊ ita dicūt pluuiā cadere deorsuꝫ. q̄ ē ꝗuis. ⁊ āteriores dētes dicūt eē acutos. q̄ h̄nt paꝝ de materia Et q̄ Arꝭ. exꝑsse īfra non soluit h̄ argumētū ꝗuis iplicite. iō dōm est ꝙ natura sꝑ agit qđ meliꝰ ē in effectu vl̄i ⁊ ꝑ se. lꝫ nō in ꝑticulari et ꝑ accñs. ⁊ sic oꝑtet causas effectibꝰ ꝓportionari. vt sup̄ dictū ē. cū em̄ actio nature nō ordinet̄ ad vnū effectū tm̄. ꝯ sufficit ꝙ natura in vl̄i effectu agat qđ meliꝰ ē. ⁊ iō ꝗuis ꝑ pluuiā in h̄ aceruo frumēta destruant̄. tñ alia terrenascentia ꝑ illā generant̄ ⁊ ꝯseruant̄. ⁊ sic natura non sꝑ agit qđ meliꝰ ē in ꝑticulari effectu. sed in vl̄i. Et ꝗuis effectus accidant in rebꝰ ex dispōe materie. tñ oportet p̄ter materiā aliā inuenire cām. q̄re materia sic ē disposita. exempli grā. dētes anteriores sunt acuti. q̄ paꝝ h̄nt de materia. sꝫ cā illiꝰ dispōis materie vlterius resoluit̄ ad fineꝫ vt scꝫ diuidant cibum. sꝫ posteriores sunt lati vt ꝯterant cibū. vñ seq̇t̄ ꝙ materia cum dispōne bene ꝯcurrit. sꝫ nō est causa talis dispositōnis

Ubicūqꝫ em̄ oīa accidunt sicut si ꝓpter hoc fiant Hec q̇dem saluata sunt ab eo qđ ꝓpter se vanū ꝯstantia apte Quecunqꝫ vero non sic ꝑdita sunt ⁊ ꝑduntur quēadmoduꝫ Empedocles dixit bouigenas ⁊ viriꝑies Ratio q̇dem igitur quare vtiqꝫ deficiet aliquis hec est. ⁊ si aliqua alia huiusmodi est.

Hic excludit obiectōem q̄ posset obijci ꝯ antiq̇s et est ista. q̄ nos videmus ꝙ in rebꝰ naturalibꝰ frequenter res eueniunt ꝭm ꝙ est meliꝰ. ⁊ multe vtilitates ꝯsequūtur dispōes reꝝ naturaliū ⁊ coꝝ actōes. ꝯ videt̄ natura agere ꝓpter finē. Respondet Aresto. iuxta eoꝝ opinionem ꝙ vtilitates ꝓuenientes ex actiōe reꝝ naturalium sunt ꝑ accñs. ꝓueniunt em̄ tales dispōnes vt res saluent̄ et nō ex fine aliq̇ intento. q̄ nisi taliter res euenirent nō ꝑmanerēt. Et sic Empedocles dixit ꝙ inꝰ ṗncipio constitutōis vniuersi fuerūt ꝓducta q̄dā ꝓ media ꝑte boues ⁊ ꝓ media ꝑte hoies vel etiā ꝓ media ꝑte vipere ⁊ ꝓ alia media ꝑte hoies. ⁊ q̄ nō fuit dispositio debita ꝑtiū necē fuit ꝙ talia corrūꝑent̄ ⁊ nō generarēt sibi silē Et iō dispōnes facte in rebꝰ fuerūt ꝓpter ꝯsistentiā reꝝ ⁊ nō ꝓpter vtilitatem aliquam vel finem

Sed impossibile est ista hūc habere modū hec quideꝫ em̄ et q̄cūqꝫ sunt a natura aut semper sic fiunt. aut sicut frequenter. Sed eorū q̄ sunt a fortuna ⁊ per se vano nihil. neqꝫ em̄ a fortuna neqꝫ a casu videt̄ pluere multotiēs in hyeme. sed forte sub cane Neqꝫ cauma sub cane sed sub hyeme Si igitur a casu videntur aut propter hoc esse. sed nō possibile est h̄ esse neqꝫ a casu neqꝫ ꝑ se a vano. ꝓpter aliq̇d vtiqꝫ erūt. Atuero natura sunt hmōi alia. quēadmodū et ipi firmabāt hoc dicētes. Est itaqꝫ qđ ꝓper aliq̇d in his que natura fiunt et sunt Amplius in quibusdā finis aliquis est. huius causa agitur qđ prius et quod consequēter. Ergo sicut agitur sic aptum natū est. et sicut aptum natum est sic agitur vnūquodqꝫ si non aliquid impediat. agitur aūt propter hoc et qđ aptū natū est itaqꝫ huius causa. vt si domus esset eorum que natura fiunt. sic vtiqꝫ facta esset sicut nunc ab arte est. Si āt q̄ natura nō solū natura sꝫ arte fierent. silr̄ vtiqꝫ fierent ꝭm ꝙ apta nata sunt. ꝓpt̄ ergo alteꝝ alteꝝ. Omino āt ars alia q̇dē ꝑficit qđ natura non p̄t oꝑari. alia ꝟo imitat̄ Si igit̄ q̄ sunt ꝭm artē ꝓpter hoc sunt. manifestū quot ⁊ q̄ sunt ꝭm naturā. Silr̄ em̄ se h̄nt in his q̄ sunt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-83/0088
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG